

Giới thiệu Ba Ba, Ôm Ôm!!!

Truyện Ba Ba, Ôm Ôm!!! của tác giả Trịnh Sáng thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Sau khi tỉnh dậy Lại Sơ Tuyết cảm thấy mình như lạc vào một thế giới xa lạ.

Cô vậy mà lại biến thành một tiểu loli - công chúa nhỏ bé phần điều ngọc mài, đôi mắt đen láy chỉ cần nhìn vào cũng khiến trái tim mềm nhũn. Ôi, quả thật là quá đáng yêu. Và đây không phải ai khác chính là cô con gái bảo bối của Lại Sơ Cuồng - tổng giám đốc của tập đoàn tài chính S, người đàn ông độc thân hoàng kim.

Chắc chắn, người đàn ông đẹp trai này lại là ba của cô sao? Ngoài kia không biết có bao nhiêu người muốn làm mẹ kế của cái thân thể này đâu. Đáng tiếc, Lại Sơ Tuyết cô đã ở đây, cực phẩm như vậy sao có thể để cho kẻ khác ngấp nghé được?

Bạn đang đọc truyện *Ba Ba, Ôm Ôm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chương 1: Lại Sơ Tuyết.

Lại Sơ Tuyết cảm thấy mình mảy đầu đau ê ẩm, gắng gượng đẩy mình đứng dậy, Lại Sơ Tuyết hăng tay đập mông xuống đất. Đôi mắt mở to ra, cô giật mình dơ bàn tay của mình lên, bàn tay đen dài gầy gò biến đầu mắt thay thế vào đó là cánh tay mịn màng trắng trẻo. Bàn chân dài gầy cũng biến mất, giờ đây khi dơ bàn chân mũm mĩm ngắn tũn của mình lên Lại Sơ Tuyết có xúc cảm muốn đập nhà. Cái quái gì xảy ra với cô vậy chứ?

“Tiểu thư, tiểu thư, ngài ở đâu vậy?”

Vú Trương lo sợ kêu lên. Tiểu thư của các bà, con gái của ông chủ, chúng tôi mong người đừng xảy ra chuyện gì. Nếu như có mệnh hệ gì xảy đến, vậy các bà muốn sống tiếp cũng không thể.

“Ta...ở đây.”

Dù đã kêu rất to, nhưng so với tiếng hét của mấy người kia, giọng của cô chỉ là tiếng con ruồi đập cánh, thật chẳng bằng ai.

Cố lẽ người leo lên trên, Lại Sơ Tuyết cảm thấy vô lực. Cánh tay ngắn tũn mũm mĩm này chỉ ti xuống nền cỏ một chút thôi đã đau điếng, vết xước to ở lòng bàn tay nhanh chóng loét ra.

“Híc”

Không kìm nổi nước mắt, Lại Sơ Tuyết yếu đuối khóc nức lên. Xuyên vào ai không xuyên, cô lại xuyên vào “tiểu công chúa phần điều ngọc mài” nhỏ bé, làm gì cũng không được này cơ chứ?

Đưa mắt nhìn lên trên, cô cảm thấy một lù. Mấy người trên kia vẫn chưa tìm thấy cô sao? Thật là, thân thể đứa bé này sắp không chịu nổi rồi.

“Tiểu thư ở đây, tìm thấy tiểu thư rồi.”

Một mối đến là người Lại Sơ Tuyết mới nghe thấy loáng thoáng tiếng gọi của ai đó. Hàng tá người nhanh chóng chạy đến chỗ Lại Sơ Tuyết. Tất cả đều thờ phào nhẹ nhõm khi nhìn thấy cô vẫn bình an vô sự. Nhưng còn vết thương chảy máu ở bàn tay và đùi kia thì sao?

“Mau, mau gọi bác sĩ Diệp đến đây.”

Vú Trương hét hoảng kêu lên. Bà nhẹ nhàng ôm thân hình béo tròn của “Lại Sơ Tuyết” lên, không dám động đến vết thương của cô dù chỉ là một chút.

Ai mà không biết Lại tổng của S Thị có duy nhất một tiểu công chúa cơ chứ? Đối với cô công chúa nhỏ bé này, Lại tổng giám đốc “Nâng trong tay sợ rớt, ngậm trong miệng sợ tan”, tóm lại là cưng chiều hết mực.

Càng nghĩ vú Trương càng toát mồ hôi, nhanh chân đi về phía phòng ngủ công chúa của Lại Sơ Tuyết. Nhẹ nhàng đặt thân hình mập mạp của cô xuống, vú Trương đứng một bên lén mắt với Diệp Cần. Anh gật đầu

Mang đồ nghề để sang bên cạnh, Diệp Cần cẩn thận xoa thuốc lên miệng vết thương của Lại Sơ Tuyết. Mày của Lại Sơ Tuyết nhú chặt, cả người run lên, cô dẩy dụa trốn tránh cánh tay đang bôi thuốc của Diệp Cần.

“Bác sĩ Diệp, từ từ đã.”

Vú Trương đột nhiên kêu lên. Như nghĩ ra cái gì đó, bà chạy nhanh ra ngoài cửa, một lúc sau cầm vào một hộp kẹo ngọt.

“Cái gì vậy?”

Diệp Cận hơi nhăn mi, bàn tay cầm lấy hộp kẹo, dơ lên nhìn. Ách, thảo nào anh thấy lọ kẹo này quen quen, thì ra lúc ấy Lại Sơ Cuồng hỏi anh về các loại kẹo ngọt nổi tiếng thế giới để đem về cho tiểu thư họ Lại - con gái yêu dấu của hắn uống. Càng nghĩ hắn càng cảm thấy Lại Sơ Cuồng thật cưng chiều đứa bé này.

Anh đưa vào miệng Lại Sơ Tuyết một viên kẹo, chỉ thấy miệng cô chớp chớp một hồi rồi không run rẩy nữa, mảy nhỏ nhú chặt cũng dần ra.

“Ông chủ thường xuyên mua các loại kẹo ngọt về để dỗ tiểu thư, và đây là hộp còn lại.”

Hắn biết điều này chứ. Lại Sơ Cuồng rất là yêu thương đứa bé này.

Khi anh vừa băng bó vết thương cho Lại Sơ Tuyết xong, thì cùng lúc đó bóng dáng cao lớn của người đàn ông xuất hiện trước cửa. Quần áo hơi xộc xệch, đầu tóc rũ rượi, chứng tỏ hắn đã rất mài móng chạy về.

Bạn đang đọc truyện *Ba Ba, Ôm Ôm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chương 2: Ba???

Dù đầu tóc của hắn rối tung như tổ chim nhưng cũng không thể che lấp đi vẻ ngoài đẹp trai tuấn lãng, mà càng tăng thêm vẻ quyến rũ ma mị. Sải dài bước chân đi đến, Lại Sơ Cuồng sau khi nhìn thấy khuôn mặt mấp míp trắng hồng của Lại Sơ Tuyết giờ đây đầy rẫy những vết thương nhỏ, tay chân mập mạp cũng được băng bó kín mít thì nhíu mi, bàn tay thon dài nhẹ nhàng sờ lên những vết thương đó. Giống như đang nâng niu trân bảo vô giá

“Nói, đây là chuyện gì?”

Mặt liệt điền trai của Lại Sơ Cuồng quét quanh những người ở đây, giọng nói trầm thấp lạnh toát.

Chết!!! Ông chủ cuối cùng cũng giận rồi, ngay cả khi trên thương trường ông chủ cũng không bao giờ bày ra vẻ mặt vô lực, mệt mỏi hay tức giận, có lẽ tiểu thư chính là người duy nhất có thể khiến ông chủ bộc lộ những cảm xúc chân thật nhất của mình. Mà khoan hãy nói về chuyện đó, bây giờ tính mạng của bọn họ đang ngàn cân treo sợi tóc, làm sao có thể thoát đây?

“Ông chủ, đây là lúc tiểu thư mãi trốn tìm với bọn họ mà không may ngã.”

Nghe giọng nói đầy an tâm của bác sĩ Diệp, tất cả người hầu đều đưa ánh mắt long lanh về phía anh, bao gồm cả vú Trương. Như nhận thấy có người đang nhìn mình, Diệp Cận quay đầu, ngay khi đụng phải ánh mắt nóng bỏng nhìn cứu tinh của những người bên dưới, anh không tự chủ được mà chuyển tầm mắt đi chỗ khác.

“Bộp”

Ngay khi tổng giám đốc “mặt liệt” định cất lời thì một bàn tay nhỏ xinh béo tròn nhẹ nhàng ôm lấy hông hắn, miệng nhỏ nhắn nở nụ cười, hàm răng trắng tinh cắn lên mu bàn tay hắn.

“Àn.”

Lại Sơ Cuồng đơ người, tất cả cùng đơ người. Lại Sơ Cuồng cúi đầu, bàn tay ngất chiếc mũi xinh xắn của cô, giọng cười trầm thấp.

“Bảo bối”

Thực dịu dàng, aaaa, đây nhất định không phải là ông chủ của các cô, ông chủ từ khi nào lại biến thành dịu dàng như vậy chứ?

Hàng loạt động tác thân thiết mà Lại Sơ Cuồng dành cho Lại Sơ Tuyết chính là minh chứng cho việc yêu thương con gái của Lại tổng mà ai cũng biết. Lại Sơ Cuồng cúi đầu, cánh tay rắn chắc dịu dàng ôm “cô gái nhỏ” lên.

“Bảo bối”

Lại Sơ Tuyết mơ hồ cảm nhận được làn hơi ấm ở gần, tay chân ngán ngán ôm chầm lấy Lại Sơ Cuồng, đôi mắt chậm rãi mở ra. A, mỹ nam tử nào đây a? Lại Sơ Tuyết lấy tay che đi ánh sáng chói lóa, về mặt sắc nữ nhìn mỹ nam trước mắt.

Khuôn mặt tuấn tú góc cạnh, môi mỏng dần ra tạo thành một đường cong đẹp mắt, đôi mắt sâu dịu dàng như nước nhìn cô. Nếu cô có thể tự tay đưa ra điểm và lời khen cho trai đẹp trước mắt này thì chắc chắn là 10+, không 100+, quá đẹp trai, quá suất.

Thật lỗi bịch khi con gái lại nhìn ba ruột mình bằng vẻ mặt thèm thuồng đói khát như muốn nhào nhanh tới như thế này. Nhưng tất nhiên, ba ba Lại Sơ

Cuồng của Lại Sơ Tuyết khi nhìn thấy ánh mắt lấp lánh như ngàn ánh sao trên trời của cô lại nhầm tưởng rằng con gái yêu quý chỉ vì mình hai ngày không về mà nhớ mình đến sắp khóc.

Ôm chặt lấy Lại Sơ Tuyết rồi để lên người, Lại Sơ Cuồng đau lòng nhìn cô. Về mặt áy náy

“Bảo bối, ta xin lỗi vì mấy ngày nay không về nhà với con được. Con có nhớ ta không?”

“Ba?” Về mặt Lại Sơ Tuyết mờ mịt, một lúc lâu sau đôi con ngươi xanh trũng lớn.

Không phải chứ? Mấy nam trước mắt này là ba của cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Ba Ba, Ôm Ôm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Tâm tình Lại Sơ Tuyết bây giờ không tốt chút nào. Cô không nhìn được liếc mắt nhìn vị ba ba anh tuấn tiêu sái trước mắt. Ai, nhìn được không ăn được đã đủ đau lòng rồi, chẳng lẽ còn trơ mắt nhìn hân cười mẹ kế về cho mình sao? Hazz, chuyện này thật không thể chấp nhận nổi.

“Ôc...ôc...ôc”

Lại Sơ Cuồng nghiêng đầu nhìn Lại Sơ Tuyết, trong mắt tràn ngập sự ảm áp. Hắn cúi người ôm cô lên, một tay nhẹ nhàng xoa chiếc bụng ọt ẹt của cô.

“Bảo bối, ba con mình đi ăn tối thôi.”

Lại Sơ Tuyết rũ mắt, ba ba à, ngài đừng cười dịu dàng như vậy có được không? Ta không phải con gái của ngài đâu, vậy nên sẽ bị ngài quyền rũ rồi sinh ra những ý nghĩ không an phận đây.

Lại Sơ Cuồng không để ý đến động tác nhỏ này của Lại Sơ Tuyết, hắn ôm cô rồi để mặt cô áp lên phần ngực cứng rắn của mình.

Lại Sơ Tuyết cảm nhận thấy sự ấm nóng tỏa ra từ Lại Sơ Cuồng, trong lòng đau buồn không thôi. Ai, thôi vậy, dù sao bây giờ cô cũng đạt được tâm nguyện được mấy nam ôm trong lòng của mình rồi, hơn nữa dù sao cô cũng là người cướp thân phận của người khác, phúc lợi này...

“Bảo bối”

Lại Sơ Cuồng nhủ mi, giọng nói trầm ấm nhanh chóng đánh tan ý nghĩ của Lại Sơ Tuyết. Nhìn về mặt nghi hoặc của hắn, Lại Sơ Tuyết mới hiểu ra là từ nãy tới giờ Lại Sơ Cuồng gấp con tôm vàng urom đang giờ ra trước mắt cô.

“Ba, con xin lỗi.”

Lại Sơ Tuyết áy náy nói. Cô mở to miệng ra rồi cắn mạnh vào con tôm, bàn tay bên kia của Lại Sơ Cuồng đã chuẩn bị trước chiếc khăn, nhẹ nhàng lau khuôn miệng dính đầy dầu mỡ của cô. Động tác chậm rãi mà không kém phần tỉ mỉ của hắn đã rơi vào trong mắt tất cả những người ở đây. Hôm nay là ngày quái gì vậy? Ông chủ đột nhiên thật dịu dàng, tỉ mỉ. Ôi, tại sao các cô lại cảm thấy không khí xung quanh tràn đầy sắc xuân phơi phới thế này cơ chứ? Tình cảnh trước mắt thật ảm áp và hài hòa khiến các cô không nỡ rời mắt.

“Ngoan, ăn nào.”

Lại Sơ Cuồng thỏa mãn nở nụ cười, hiếm khi hắn thấy bảo bối ngoan ngoan như vậy, bình thường hắn thấy nó không tìm cơ này thì lại viện cơ nọ để trốn ăn, nay gấp gì ăn đây. Thật sự là rất lạ, nhưng không sao, hắn thấy bé con như thế này càng đáng yêu đến kì lạ.

Lại Sơ Tuyết không biết ý nghĩ trong đầu hắn, chưa bao giờ cô được ăn những thứ ngon như vậy, hôm nay đúng là ngày toàn món ăn mỹ vị chui vào trong miệng cô.

“Chụp”

Bởi vì Lại Sơ Tuyết đột nhiên sững người lại, nên cô chưa kịp mở miệng ra chiếc đĩa bạc đã không nhanh không chậm chọc thẳng vào miệng cô.

“Ông...ông chủ”

Vũ Trương sợ hãi kêu lên, Lại Sơ Cuồng ngậy người, hắn cúi đầu xuống, bàn tay vút luôn chiếc đĩa đi, ôm thẳng Lại Sơ Tuyết vào phòng. Lại Sơ Tuyết đột nhiên bị vật lạnh lạnh chọc vào, đau đến nhủ mày, cô dụi đầu vào khuôn ngực ảm áp của Lại Sơ Cuồng.

“Bảo bối, là ba không tốt, ngoan, mau quay mặt ra đây để ba bôi thuốc nào.”

Lại Sơ Tuyết không nói gì, không những không chịu chui ra từ ngực hắn, mà cô còn dang hai tay ôm chặt thắt lưng hắn, nhưng tất nhiên vết thương ở lòng bàn tay bởi vì dí mạnh nên mặt mày Lại Sơ Tuyết trắng bệch. Thân thể này đúng là tiểu công chúa “yếu ớt nhiều bệnh” mà.

“Bảo bối, ngoan nào”

Lại Sơ Cuồng không hề cảm thấy tức giận trước thái độ này của cô, hắn ôn nhu đặt cô xuống giường, tay kia cầm lấy thuốc cùng bông nhẹ nhàng đặt vào khoe miệng ửng hồng của cô.

Lại Sơ Cuồng đau lòng nhìn bé con của mình, lúc ấy tại vì hắn đang suy nghĩ miên man mà không để ý đến Lại Sơ Tuyết, cánh tay đang đứt đồ ăn cứ như thế mà chọc đúng miệng cô. Lần này là hắn sơ ý, lần sau nhất định hắn sẽ không để bé con tiếp tục xảy ra chuyện.

Vũ Trương đang định lên tiếng nói để mình làm cho thì đã thấy Lại Sơ Cuồng dịu dàng xoa thuốc cho tiểu thư “nhà mình”, bà thờ dãi nhìn vết thuốc ươn ướt vì tiểu thư ngộ ngậy mà quệt hết lên chiếc áo sơ mi trắng của ông chủ, lòng cảm thấy ấm áp lạ thường.

Lại Sơ Cuồng nghiêng người đặt bé con của mình xuống giường, bàn tay luôn ra phía sau nắm lấy bàn tay mũm mĩm không an phận của cô rồi gỡ nó ra.

P/s:Mọi người nhớ thank, comment, Share nếu như thích truyện của ta nhé

Bạn đang đọc truyện *Ba Ba, Ôm Ôm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chương 4: Mỹ nam lửa thể (1)

Lại Sơ Tuyết ngược đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn nhẵn nhụi, con ngươi lam xanh biếc lảng lẽ nhìn Lại Sơ Cuồng.

Lại Sơ Cuồng không biết bé cưng của mình đang nghĩ gì, hắn cúi người nhấc bông cô lên. Khuôn mặt anh tuần hiện lên nụ cười nhẹ nhàng: “Bảo bối, ba con mình cùng nhau đi tắm.”

Thân hình Lại Sơ Tuyết vẫn không động đậy, đôi mắt lam không rời khỏi khuôn mặt anh tuấn của Lại Sơ Cuồng. Cả người ưỡn oải mặc cho Lại Sơ Cuồng ôm vào lòng, tự nhiên dựa đầu vào lồng ngực rộng lớn ấm áp: “Bảo bối”- Lại Sơ Cuồng bắt đầu đi thờ dãi, ngắt nhẹ chiếc mũi nhỏ của cô, con ngươi lam nhuộm màu âm u nhìn quanh tất cả những người trong phòng.

Giờ đây trong phòng chỉ còn hai ba con yêu nghiệt, Lại Sơ Cuồng ôm cô đến bên tủ quần áo. Mây kiếm thẳng xuống muốt đường, hắn giống như đang suy nghĩ xem nên cho cô mặc đồ gì, bộ dáng này không khác gì sự nghiêm túc khi làm việc của hắn.

Lựa đồ cho Lại Sơ Tuyết mặc, giống như thực quan trọng.

Bàn tay thon dài cầm lấy bộ váy ngủ trắng nhỏ nhắn trong tủ ra, rồi đi thẳng vào phòng tắm.

Lại Sơ Cuồng đặt Lại Sơ Tuyết xuống đất, bàn chân trắng mập mạp của cô được để lên bàn chân cứng rắn của hắn. Nhẹ nhàng dựa đầu cô vào lòng mình, hắn dịu dàng nói: “Cẩn thận lạnh.”

Thân thể Lại Sơ Tuyết hơi run lên, đôi mắt lam trong suốt ngó nhìn từng hành động của Lại Sơ Cuồng. Cô hơi giãy lên, muốn tránh khỏi bàn tay đang cời vấy của người đàn ông, như biết trước được động tác của cô, người đàn ông đang cúi người bỗng ngẩng đầu lên: “Bảo bối, đừng giãy.”

Lại Sơ Tuyết không nói gì, âm ừ như đồng ý. Bộ váy xanh bồng bênh của tiểu công chúa “Lại Sơ Tuyết” cuối cùng cũng đã được cời xuống. Khuôn mặt nhỏ nhắn mập mạp hơi phồng hờn, thân thể trắng nõn của cô bị phơi bày trước mặt Lại Sơ Cuồng, cho dù thân thể vẫn còn nhỏ, chưa có chỗ lồi lõm gì đáng nói. Nhưng, dù sao cô cũng là người phụ nữ trưởng thành.

Lại Sơ Cuồng không biết ý nghĩ trong đầu cô, hắn ôn nhu ôm cả thân hình trần truồng của cô vào người, bàn tay chạm nhẹ xuống nước ở trong bồn, sau đó gạt đầu vừa lòng.

Lại Sơ Cuồng cời hai cúc áo sơ mi ở ông tay ra rồi vén nó lên cao. Một tay cời hai cúc ở trên cổ, một tay cầm lấy chiếc khăn bông trắng mềm để sang một bên.

Thấy Lại Sơ Tuyết bày ra bộ dáng uất ức đến đáng thương nhìn mình, Lại Sơ Cuồng cười nhẹ, nụ cười xinh đẹp phảng phất sự cung chiều lọt vào trong đôi mắt xanh biếc, Lại Sơ Tuyết đờ người, khóe môi nở ra nụ cười nhẹ nhàng, cô đã nghĩ thông suốt rồi, được người khác tắm cho thì có sao cơ chứ? Chỉ cần đó là mỹ nam là ok hết.

Lại Sơ Tuyết cảm thấy rất mê mẩn khi được soái ca tắm rửa cho, bàn tay ngọc để lên miệng nhẹ nhàng ngáp một hơi thật dài, cả người được kì cọ khiến cho Lại Sơ Tuyết nhanh chóng mê man. Lại Sơ Cuồng mỉm cười nhìn Lại Sơ Tuyết đánh cờ với chu công, cố gắng làm việc nhẹ nhàng hơn lúc này.

Ngay khi tỉnh dậy nắm lấy tay ba ba mình lần đầu tiên, hàng chuỗi kí ức vui vẻ của thân chủ đã mạnh mẽ đổ ập vào đầu óc cô. Thì ra mỹ nam trước mắt này thật sự là ba ba cô, không hề sai. Nhưng khi nghĩ đến việc ba ba anh tuấn của mình đã là hoa có chủ thì cô hơi buồn lòng, thật ra ý nghĩ của Lại Sơ Tuyết cũng không hề sai, bởi vì ngày nay kĩ thuật tiên tiến, việc mang thai hộ hay dùng máy để cấy ghép cũng có thể có, nhưng khi đó, lúc mà mấy người hầu đang đứng với nhau nhìn ba con cô dùng bữa, câu nói quan trọng của mấy người đó đã lọt thẳng vào trong tai cô: “May mắn vì chúng ta chỉ có ông chủ cùng tiểu thư, nếu như phu nhân vẫn còn sống thì...” “Nói bậy bạ gì đấy.” – Vú Trương cốc nhẹ vào đầu người hầu bên cạnh.

Điều đó chứng tỏ rằng mẹ cô đã mất vì một lí do nào đó. Mà bây giờ trong gia đình chỉ có cô với ba ba anh tuấn.

Bạn đang đọc truyện *Ba Ba, Ôm Ôm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.